

134. ალელუაჲ

¹ აქებდით სახელსა უფლისასა, აქებდით მონანი უფალსა, ² რომელნი სდგათ სახლსა უფლისასა, ეზოთა სახლისა ღმრთისა ჩუენისათა. ³ აქებდით უფალსა, რამეთუ სახიერ არს უფალი; უგალობდით სახელსა მისსა, რამეთუ კეთილი; ⁴ რამეთუ იაკობი თვსად გამოირჩია უფალმან და ისრაელი – საბრძანებელად თვსად. ⁵ რამეთუ მე გულისკმა-ვყავ, ვითარმედ დიდ არს უფალი, და უფალი ჩუენი უფროჲს ყოველთა ღმერთთა; ⁶ ყოველივე, რაოდენი ინება უფალმან, ქმნა ცათა შინა და ქუეყანასა ზედა, ზღუათა შინა და ყოველთა უფსკრულთა;

134. ՇԵՄՁԵԱ

¹ *ՏիպիցՅում სըլլոսը սպարოსըსը, ըիպիցՅում ժանդհի սպարოსը,*
² *Ժաթիոսհի სՅիլոսը სըլլոսը սպարოსըსը, ղհատը სըլլոսը ղթմտոսը*
լսպիհիսըտը. ³ ՏիպիցՅում սպարოსը, մըթիտսպ სըլլոսը ղմիս սպար-
ոս; սպարოսպՅում სըլլოսը ժիսը, մըթիտսպ հիտოս; ⁴ Ժըթիտսպ
ըհպսպ տիսըՅ ղըթարիսը սպարոսթըն Յը ղსիսըլոս – სըլլոսիսը
ղ-ղოսըՅ տიսըՅ. ⁵ Ժըթիտսպ թղ ղսպարოსըթը-ղըღըղ, ղրտըღիթղՅ ՅըՅ
ղմիս սպարოս, Յը սպարოս լსպիհի սպაროսის ყսղղოսთը ղթիլთոսը;
⁶ *ყարղოսղղղ, մըსըՅიհი ղնղըღ սպարოսթըն, ղթմիღ ըღთը ყրիღ Յը*
ღსպղღըღըღըსը հղՅը, հოսըღთը ყրიღ Յը ყարղოսთը սպარոսիսպարოսը;

134. ალილუია

¹ აქეთ უფლის სახელი, აქეთ, მონებო, უფალი, ² უფლის სახლში მდგომებო, ჩვენი ღმერთის სახლის ეზოებში, ³ აქეთ უფალი, რადგან კეთილია უფალი, უგალობეთ მის სახელს, რადგან კეთილია! ⁴ რადგან გამოირჩია უფალმა იაკობი თავისთვის და ისრაელი – თავის საბრძანებლად. ⁵ რადგან მე შევიცან, რომ დიდა უფალი, და ჩვენი უფალი აღმატებულია ყველა ღმერთზე. ⁶ ყოველივე, რაც ინება უფალმა, ქმნა ცათა შინა და დედამიწაზე, ზღვებსა და ყოველ უფსკრულში.

⁷ აღმოიყვანნის ღრუბელნი დასასრულით ქუეყანისაჲთ და ელვანი წჳმად გარდააქცინა, რომელმან გამოიყვანნის ქარნი საუნჯეთაგან მისთა; ⁸ რომელმან დასცნა პირმშონი ეგუპტისანი კაცითგან მიპირუტყუთამდე; ⁹ გამოავლინა სასწაულნი და ნიშნი შორის შენსა, ეგუპტე, ფარაოჲს ზედა და ყოველთა მონათა მისთა; ¹⁰ რომელმან დასცა თესლები მრავალი და მოსწყვდნა მეფენი ძლიერნი: ¹¹ სეონ, მეფე ამორეველთაჲ, და ოგ, მეფე ბასანისაჲ, და ყოველნი მეფენი ქანანისანი; ¹² და მისცა ქუეყანაჲ მათი სამკვდრებელად, სამკვდრებელად ისრაჴლსა, ერსა თჳსსა. ¹³ უფალო, სახელი შენი უკუნისამდე და საკსენებელი შენი თესლითი თესლამდე. ¹⁴ რამეთუ განიკითხოს უფალმან ერი თჳსი და მონათა თჳსთა ზედა ნუგეშინის-მცემელ იქმნეს. ¹⁵ კერპნი წარმართთანი

⁷ *წიშაყოფენნის ითაყუთნი ზესესითაჲთა დაყოფენისაჲთა ზე უთყოფენი რქმელ ჯრთზრდელნი, მათყოფენი ჯრშაყოფენნის დრთნი სრყინჯოთრთრნი შრთა; ⁸ მათყოფენი ზესენი რრმტყანი უტყაღრსენი ღრღრთრნი შრთითაჲთაჲთა; ⁹ ლრშაროთრნი სრსრდრთნი ზე რრყნი ყანთი ყრნსე, უტყაღე, დრთრთაჲს რრზე ზე დაროთრთე შანრთე შრთა; ¹⁰ მათყოფენი ზესენი თრსოთრთე შრთოთრთე ზე შანრთრნი შოტრნი მთოთრთნი: ¹¹ სეონ, შოტრ რშანოთრთრთე, ზე ოგ, შოტრ ვრსრნისე, ზე დაროთრნი შოტრნი დრნრნისე; ¹² ზე შრსე დაყოფენისე შრთი სრმტყმტყოთრზე, სრმტყმტყოთრზე რმრნისე, რმრთე თრსე. ¹³ ოტრთა, სრდრთე ყრნი რტყინისეზე ზე სრდრთრთე ყრნი თრსოთრთე თრსოთრთეზე. ¹⁴ მრშოთაჲ ჯრნრთრთაჲს რდრთრნი რმთე თრსე ზე შანრთე თრსთე რრზე რრტყრთრნი-მტრთე რტმრთე. ¹⁵ ღრთრნი რრმრთრთრნი*

⁷ ამოჰყავს ღრუბლები ქვეყნის დასალიერიდან და ელვებს წარმოქმნის წვიმის დროს, მას გამოჰყავს ქარი თავისი საგანძურიდან, ⁸ მან დასცა ეგვიპტის პირმშონი კაციდან პირუტყვამდე, ⁹ მოავლინა სასწაულები და ნიშნები შენს შორის, ეგვიპტე, ფარაონსა და ყველა მის მონაზე; ¹⁰ მან დასცა მრავალი ტომი და მოსპო ძლიერი მეფენი: ¹¹ სეონი*, მეფე ამორეველთა* და ოგი*, მეფე ბასანისა და ქანანის ყოველი მეფე; ¹² და მისცა მათი ქვეყანა დასამკვიდრებლად, დასამკვიდრებლად ისრაელს, თავის ერს. ¹³ უფალო, სახელი შენი უკუნისამდე და შენი სახსენებელი მოდგმიდან მოდგმამდე. ¹⁴ რადგან განიკითხავს უფალი თავის ერს და ანუგეშებს თავის მონებს. ¹⁵ წარმართთა კერპები

ოქროფსანი და ვეცხლისანი, ქმნულნი კელთა კაცთანი. ¹⁶ პირ ათქს და არა იტყვან; თუალ ასხენ და არა ხედვენ, ¹⁷ ყურ ასხენ და არა ყურად-იღებენ, რამეთუ არცა არს სული პირსა მათსა. ¹⁸ ემსგავსნენ მათ მოქმედნი მათნი და ყოველნი, რომელნი ესვიდენ მათ. ¹⁹ სახლი ისრაელისაჲ აკურთხევდით უფალსა, სახლი აპრონისი აკურთხევდით უფალსა, ²⁰ სახლი ლევისი აკურთხევდით უფალსა, მოშიშნი უფლისანი აკურთხევდით უფალსა. ²¹ კურთხეულ არს უფალი სიონით გამო, რომელი დამკვდრებულ არს იერუსალემს.

აქმიაასინი ჳე ურუცხორისინი, იქმნაყინი კურთხე ხელთინი. ¹⁶ სინი რთქს ჳე რთი იღყინ; თაქროს რსეჟნი ჳე რთი ურუჟინ, ¹⁷ ყაქმი რსეჟნი ჳე რთი ყაქმიღ-იოიყჟინ, მირპუთაყ რმიღე რმის საყთი რთინი ჳე რთინი. ¹⁸ უმსგავსინი მათ მამქმედნი მათნი და ყოველნი, რომელნი ესვიდენ მათ. ¹⁹ სახლი ისრაელისაჲ აკურთხევდით უფალსა, სახლი აპრონისი აკურთხევდით უფალსა, ²⁰ სახლი ლევისი აკურთხევდით უფალსა, მოშიშნი უფლისანი აკურთხევდით უფალსა. ²¹ კურთხეული არს უფალი სიონით გამო, რომელი დამკვდრებულ არს იერუსალემს.

ოქროს და ვერცხლისაჲ, კაცთა ხელით შემქმნილი. ¹⁶ პირი აქვთ და არ მეტყველებენ; თვალები აქვთ და ვერ ხედავენ, ¹⁷ ყურები ასხიათ და არ ესმით, რადგან არ უდგათ პირში სული. ¹⁸ მათი მსგავსნი არიან მათი შემქმნელნი და ყველა, ვისაც მათი იმედი აქვს. ¹⁹ სახლო ისრაელისა, აკურთხეთ უფალი; სახლო აპრონისა, აკურთხეთ უფალი; ²⁰ სახლო ლევისა*, აკურთხეთ უფალი; მოშიშნი უფლისა, აკურთხეთ უფალი! ²¹ კურთხეულია სიონიდან იერუსალიმში დამკვიდრებული უფალი!

135. ალელუაჲ

¹ აუვარებდით უფალსა, რამეთუ კეთილ, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი. ² აუვარებდით ღმერთსა ღმერთთასა, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი. ³ აუვარებდით უფალსა უფალთასა, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი; ⁴ რომელმან ქმნა საკურველნი დიდ-დიდნი მხოლომან, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი. ⁵ რომელმან ქმნა ცანი გულისკმის-ყოფით, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი; ⁶ რომელმან დაამტკიცა ქუეყანაჲ წყალთა ზედა, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი. ⁷ რომელმან ქმნა ნათელნი დიდ-დიდნი მხოლომან, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი; ⁸ მზე მფლობელად ღღისა, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი;

135. ოსტა

¹ *Տաղբումից Յիս ապրուհւր, մըծիտապ կդտուս, մըծիտապ ալիպիւհւր ընծի ղիս յաբուսացու թւս:* ² *Տաղբումից Յիս ղծիտուհւր ղծիտուտուհւր, մըծիտապ ալիպիւհւր ընծի ղիս յաբուսացու թւս:* ³ *Տաղբումից Յիս ապրուհւր ապրուտուհւր, մըծիտապ ալիպիւհւր ընծի ղիս յաբուսացու թւս:* ⁴ *Եսծիտութիւն լիծիւր սըկիտիւրիւնի ՅիՅ-ՅիՅի թլաուսութիւն, մըծիտապ ալիպիւհւր ընծի ղիս յաբուսացու թւս:* ⁵ *Եսծիտութիւն լիծիւր լիւհւր ղպարուսութիւն-կարտ, մըծիտապ ալիպիւհւր ընծի ղիս յաբուսացու թւս:* ⁶ *Եսծիտութիւն ճըւրճիւր լիպիւրիւր յապիւրիւր յաբուտը հիճը, մըծիտապ ալիպիւհւր ընծի ղիս յաբուսացու թւս:* ⁷ *Եսծիտութիւն լիծիւր հիւրիւնի ՅիՅ-ՅիՅի թլաուսութիւն, մըծիտապ ալիպիւհւր ընծի ղիս յաբուսացու թւս:* ⁸ *Յիւր թլապիւր Յիւր, մըծիտապ ապիւհիւր ընծի ղիս յաբուսացու թւս:*

135. ალილუია

¹ აღიარეთ უფალი, რადგან კეთილია, რადგან უკუნისამდეა წყალობა მისი; ² აღიარეთ ღმერთი ღმერთთა, რადგან უკუნისამდეა წყალობა მისი; ³ აღიარეთ უფალი უფალთა, რადგან უკუნისამდეა წყალობა მისი; ⁴ ერთადერთი, რომელმაც ქმნა დიადი საკვირველებანი, რადგან უკუნისამდეა წყალობა მისი; ⁵ რომელმაც შექმნა ცანი ბრძნულად, რადგან უკუნისამდეა წყალობა მისი; ⁶ რომელმაც დაამყარა დედამიწა წყლებზე, რადგან უკუნისამდეა წყალობა მისი; ⁷ რომელმაც შექმნა დიადი მნათობნი, რადგან უკუნისამდეა წყალობა მისი; ⁸ მზე – დღის მფლობელად, რადგან უკუნისამდეა წყალობა მისი;

⁹ მთოვარე და ვარსკულავები კელმწიფებად ღამისა, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი; ¹⁰ რომელმან დასცა ეგვპტე პირმშოფთურთ თვისით, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი; ¹¹ და გამოიყვანა ისრაჲლი შორის მათსა, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი; ¹² კელითა მტკიცითა და მკლავითა მაღლითა, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი; ¹³ რომელმან განაპო ზღუჲაჲ მეწამული ორად, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი; ¹⁴ და განიყვანა ისრაჲლი შორის მისსა, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი; ¹⁵ და შთასთხნია ფარაო და ძალი მისი ზღუჲასა მას მეწამულსა, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი; ¹⁶ რომელმან განიყვანა ერი თვისი უდაბნოდ, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი; ¹⁷ რომელმან დასცნა

⁹ შთაჲრეიჲ ზე ჲრემისჲყარეჲჲყიჲა იჲჲომქოიჲჲყიჲეჲ ჲრემსიჲ, ირემჲთაჲაჲ აჲჲაჲნირეჲჲჲჲჲ რემსი Სყრეოაჲყრეაჲ Სიჲა; ¹⁰ Სამჲჲომჲნი ზრესღრე Ჲჲჲჲჲჲჲჲ Ჲიჲმშეჲთურთ Სიჲა; ¹¹ Სრე ჲრემსიჲყარეჲნი რემისჲღორე ყარემის Სრემსი, ირემჲთაჲაჲ აჲჲაჲნირეჲჲჲჲჲ რემსი Სყრეოაჲყრეაჲ Სიჲა; ¹² Სოჲოაორე Სღჲიღოარე ზრე Სჲოარეჲოარე Სრეოაორე, ირემჲთაჲაჲ აჲჲაჲნირეჲჲჲჲჲ რემსი Სყრეოაჲყრეაჲ Სიჲა; ¹³ Სამჲჲომჲნი ჲრემსიჲ Ჲოაყრეაჲ Სოჲრემჲყარეაჲ Ჲიჲა, ირემჲთაჲაჲ აჲჲაჲნირეჲჲჲჲჲ რემსი Სყრეოაჲყრეაჲ Სიჲა; ¹⁴ Სრე ჲრემსიჲყარეჲნი რემისჲღორე ყარემის Სრემსი, ირემჲთაჲაჲ აჲჲაჲნირეჲჲჲჲჲ რემსი Სყრეოაჲყრეაჲ Სიჲა; ¹⁵ Სრე ყარესთაყრე Სრემსი ზრე ირემსი Სიჲა Ჲოაყრესი Სრეს Სოჲრემჲყარესი, ირემჲთაჲაჲ აჲჲაჲნირეჲჲჲჲჲ რემსი Სყრეოაჲყრეაჲ Სიჲა; ¹⁶ Სამჲჲომჲნი ჲრემსიჲყარეჲნი Ჲიჲი Სიჲა აჲჲრემსი, ირემჲთაჲაჲ აჲჲაჲნირეჲჲჲჲჲ რემსი Სყრეოაჲყრეაჲ Სიჲა; ¹⁷ Სამჲჲომჲნი ზრესღრე

⁹ მთვარე და ვარსკულავები – ღამის ხელმწიფებებად, რადგან უკუნისამდეა წყალობა მისი; ¹⁰ რომელმაც დასცა ეგვიპტე თავისი პირმშობითურთ, რადგან უკუნისამდეა წყალობა მისი, ¹¹ და გამოიყვანა ისრაელი მათგან, რადგან უკუნისამდეა წყალობა მისი; ¹² მტკიცე ხელითა და მაღალი მკლავით, რადგან უკუნისამდეა წყალობა მისი; ¹³ რომელმაც გააპო მეწამული ზღვა ორად, რადგან უკუნისამდეა წყალობა მისი, ¹⁴ და გაიყვანა ისრაელი მასში, რადგან უკუნისამდეა წყალობა მისი; ¹⁵ ჩაყარა ფარაონი და მისი მხედრობა მეწამულ ზღვაში, რადგან უკუნისამდეა წყალობა მისი; ¹⁶ რომელმაც გაიყვანა თავისი ერი უდაბნოში, რადგან უკუნისამდეა წყალობა მისი; ¹⁷ რომელმაც დასცა

მეფენი ღიდ-ღიდნი, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი; ¹⁸ და მოსწყუდნა მეფენი ძლიერნი, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი; ¹⁹ სეონ, მეფე ამორეველთაჲ, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი; ²⁰ და ოგ, მეფე ბასანიისაჲ, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი; ²¹ და მისცა ქუეყანაჲ მათი სამკვდრებელად, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი; ²² სამკვდრებელად ისრაჲლსა, მონასა თუსსა, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი; ²³ რამეთუ სიმდაბლესა შინა ჩუენსა მომიკსენნა ჩუენ უფალმან, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი; ²⁴ და მიკსნნა ჩუენ მტერთა ჩუენთაგან, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი; ²⁵ რომელმან მოსცილსა საზრდელი ყოველსა კორციელსა, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი; ²⁶ აუვარებდით ღმერთსა ცათასა, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი.

შოყყინი ჳიჳ-ჳიჳნი, ირეშოთაჲ აქყინირეშჳი რჳის იყროთაჲჲ შირი; ¹⁸ ორ შასიყჳიშნირე შოყყინი შოროჳინი, ირეშოთაჲ აქყინირეშჳი რჳის იყროთაჲჲ შირი; ¹⁹ სჳანი, შოყყი რეშოჳიყოთორო, ირეშოთაჲ აქყინირეშჳი რჳის იყროთაჲჲ შირი; ²⁰ ორ აჳ, შოყყი ყრსრნირო, ირეშოთაჲ აქყინირეშჳი რჳის იყროთაჲჲ შირი; ²¹ ორ შირსე იყოყინირო შორო სრეშჳიშოყორო, ირეშოთაჲ აქყინირეშჳი რჳის იყროთაჲჲ შირი; ²² სრეშჳიშოყორო რსირსორო, შანირო თჳისრო, ირეშოთაჲ აქყინირეშჳი რჳის იყროთაჲჲ შირი; ²³ ირეშოთაჲ სრეშოყორო ყინო სჳოჳინირო შოჳინირო იყროთაჲჲ შირი; ²⁴ ორ შოჳინირო სჳოჳინი შოჳინირო, ირეშოთაჲ აქყინირეშჳი რჳის იყროთაჲჲ შირი; ²⁵ ირეშოთაჲ შასის სრეშჳირო ყორორო ყორორო, ირეშოთაჲ აქყინირეშჳი რჳის იყროთაჲჲ შირი; ²⁶ სჳოროშოჳიროთ იშოჳინირო ჳორორო, ირეშოთაჲ აქყინირეშჳი რჳის იყროთაჲჲ შირი.

ღიდ-ღიდი მეფენი, რადგან უკუნისამდეა წყალობა მისი, ¹⁸ და მოსპო ძლიერი მეფენი, რადგან უკუნისამდეა წყალობა მისი. ¹⁹ სეონი, მეფე ამორეველთა, რადგან უკუნისამდეა წყალობა მისი; ²⁰ და ოგი, მეფე ბასანიისა, რადგან უკუნისამდეა წყალობა მისი; ²¹ და მისცა მათ სამკვიდროდ ქვეყანა, რადგან უკუნისამდეა წყალობა მისი; ²² სამკვიდროდ ისრაელს, თავის მონას, რადგან უკუნისამდეა წყალობა მისი; ²³ რადგან ჩვენს შეჭირვებაში გაგვიხსენა უფალმა, რადგან უკუნისამდეა წყალობა მისი, ²⁴ და გვიხსნა ჩვენი მტრებისაგან, რადგან უკუნისამდეა წყალობა მისი, ²⁵ რომელიც აძლევს საზრდოს ყოველ ხორციელს, რადგან უკუნისამდეა წყალობა მისი. ²⁶ აღიარეთ ღმერთი ცათა, რადგან უკუნისამდეა წყალობა მისი.

136. ფსალმუნი დავითისი, იერემიასგან

¹ მდინარეთა ზედა ბაბილონისათა მუნ დავსხედით და ვტიროდით, რაჟამს მოვიკსენეთ ჩუენ სიონი. ² ძეწნთა ზედა შორის მისსა მუნ დავჰკიდენით საგალობელნი ჩუენნი, ³ რამეთუ მუნ მკითხვიდეს ჩუენ წარმტყუენველნი ჩუენნი სიტყუათა მათ ქებათასა, და წარმყუანებელნი ჩუენნი გალობასა: გუგალობდით ჩუენ გალობათა მათგან სიონისათა! ⁴ ვითარმე ვგალობდეთ გალობასა უფლისასა ქუეყანასა უცხოსა? ⁵ უკუეთუ დაგივიწყო შენ, იერუსალმ, დავიწყენ მარჯვენეცა ჩემი! ⁶ აქქუნ ენაჲ ჩემი სასასა ჩემსა, არა თუ მოვიკსენო შენ და არა თუ პირველ განგებულ-ვეო იერუსალმში, ვითარცა-იგი დასაბამსა მას სიხარულისა ჩემისასა! ⁷ მოიკსენენ, უფალო, ძენი ელომისნი და დღე იგი

136. פִּסְלֵמוֹנִי דָּוִדִּי, יֵרֵמְיָהוּ

¹ *ჰწინარითა ჩუენ ზედა ბაბილონისათა მუნ დავსხედით და ვტიროდით, რაჟამს მოვიკსენეთ ჩუენ სიონი. ² ძეწნთა ზედა შორის მისსა მუნ დავჰკიდენით საგალობელნი ჩუენნი, ³ რამეთუ მუნ მკითხვიდეს ჩუენ წარმტყუენველნი ჩუენნი სიტყუათა მათ ქებათასა, და წარმყუანებელნი ჩუენნი გალობასა: გუგალობდით ჩუენ გალობათა მათგან სიონისათა! ⁴ ვითარმე ვგალობდეთ გალობასა უფლისასა ქუეყანასა უცხოსა? ⁵ უკუეთუ დაგივიწყო შენ, იერუსალმ, დავიწყენ მარჯვენეცა ჩემი! ⁶ აქქუნ ენაჲ ჩემი სასასა ჩემსა, არა თუ მოვიკსენო შენ და არა თუ პირველ განგებულ-ვეო იერუსალმში, ვითარცა-იგი დასაბამსა მას სიხარულისა ჩემისასა! ⁷ მოიკსენენ, უფალო, ძენი ელომისნი და დღე იგი*

136. დავითის ფსალმუნი, იერემიასგან

¹ ბაბილონის მდინარეებთან, იქ დავსხედით და ავტიროდით, როდესაც ვავიხსენებთ სიონი. ² ძეწნებზე*, მის შუაში დავკიდეთ ჩვენი საკრავები, ³ რადგან იქ გამოგვკითხავდნენ ჩვენი დამტყვევებლები ხოტბის სიტყვების შესახებ, და ჩვენი წამყვანნი – ჩვენს საგალობლებს: „გვიძღერეთ სიონის გალობანი!“ ⁴ როგორ ვიგალობოთ უფლის გალობა უცხო ქვეყანაში? ⁵ თუ დაგივიწყო შენ, იერუსალიმ, დავიწყებულ იქნას მარჯვენა ჩემი! ⁶ მიეკრას ჩემი ენა ჩემს სასას, თუ არ ვავიხსენო შენ, და უწინარესად იერუსალიმი არ დავადგინო ჩემი სიხარულის დასაბამად! ⁷ გაიხსენე, უფალო, ელომის ძენი და დღე

იერუსალიმისაჲ, რომელნი იტყოდეს: დაარღვეთ, დაარღვეთ მისაფუძვლად-
მდე მისა! ⁸ ასულო ბაბილოვნისაო, უბადრუკო, ნეტარ არს, რომელმან მიგა-
გოს შენ მისაგებელი შენი, რომელ შენ მომაგე ჩუენ! ⁹ ნეტარ არს, რომელმან
შეიპყრნეს ჩჩვლნი შენნი და შეახეთქნეს კლდესა.

დიდებაჲ

137. ფსალმუნი დავითისი, ზაქარიაჲსგან

¹ აღვიარო შენ, უფალო, ყოვლითა გულითა ჩემითა და წინაშე ანგელოზ-
თასა გიგალობდე შენ, რამეთუ ისმინენ ყოველნი სიტყუანი პირისა ჩემისა-
ნი. ² და თაყუანის-ვსცე ტაძარსა წმიდასა შენსა. და აუვარო სახელსა შენსა

*იჳმთაყმნო მისი, მთაჲთაჲ იერუსალიმისა: ზღრუღით, ზღრუღით მის-
სიგაგებელი შენისა! ⁸ დაარღვეთ, დაარღვეთ მისაფუძვლად-
მდე მისა! ასულო ბაბილოვნისაო, უბადრუკო, ნეტარ არს, რომელმან მიგა-
გოს შენ მისაგებელი შენი, რომელ შენ მომაგე ჩუენ! ⁹ ნეტარ არს, რომელმან
შეიპყრნეს ჩჩვლნი შენნი და შეახეთქნეს კლდესა.*

ჴაჴაჴაჴა

137. ფსალმუნი დავითისი, ზაქარიაჲსგან

¹ დაავიარო შენ, უფალო, მთელი ჩემი გულით და ანგელოზთა წინაშე გი-
გალობებ, რადგან ისმინე სიტყუანი ჩემი პირისა. ² თაყუანს ვცემ შენს წმი-
და ტაძარს და ვაღიარებ შენს სახელს შენი წყალობისა და ჴემამართების

დიდება

137. დავითის ფსალმუნი, ზაქარიასგან

¹ გაღიარებ შენ, უფალო, მთელი ჩემი გულით და ანგელოზთა წინაშე გი-
გალობებ, რადგან ისმინე სიტყუანი ჩემი პირისა. ² თაყუანს ვცემ შენს წმი-
და ტაძარს და ვაღიარებ შენს სახელს შენი წყალობისა და ჴემამართების

წყალობითა შენითა და ჭეშმარიტებითა შენითა, რამეთუ განადიდე ყოვლი-
თავე სახელი წმიდაჲ შენი. ³ რომელსა დღესა გზადლოდი შენ, მსთუად შეგესე-
მინ ჩემი, რამეთუ განაძლიერე სული ჩემი ძალითა შენითა. ⁴ აღვიარებელ შენ,
უფალო, ყოველნი მეფენი ქუეყანისანი, რამეთუ ესმნეს ყოველნი სიტყუანი
პირისა შენისანი, ⁵ და გიგალობდენ გზათა შენთა, უფალო, რამეთუ დიდ არს
დიდებაჲ უფლისაჲ. ⁶ რამეთუ მაღალ არს უფალი და მდაბალთა ხედავს და
მაღალნი იგი შორით იცნის. ⁷ ვილოდი-ლა-თუ შორის ჭირსა, მაცხოვრო მე,
რისხვასა მტერისა ჩემისასა მოყავ ჩემდა კელი შენი, და მაცხოვრა მე მარჯუ-
ნენმან შენმან. ⁸ უფალმან მიაგოს ჩემ წილ; უფალო, წყალობაჲ შენი უკუნისა-
სამდე; ქმნულსა კელთა შენთასა ნუ უგულვებელს-ჰყოფ.

**ფეცქერძიუცყათო ყუჩითო, იხეშეთაჲ ჟუნოწიწი ყაყოთათოჲჲო სო-
ღოთო ოქიწოჲო ყუჩი. ³ ჯაშეთოსო წოიოსო ჟუნოწიწი ყუჩი, მსათაჲწ
ყოჯუღსიქიჩი სიქი, იხეშეთაჲ ჟუნოწიწიჲიჲიჲი საყოთო სიქი იხეშითო
ყოჩითო. ⁴ ტოჯოწიჲიჲიჲიჲი ყუჩი, აყოთოთა, ყაყოთანი შიქიქიჩი იქაყოქ-
ჩიოსი, იხეშეთაჲ ოქიქიჩი ყაყოთანი სოღყოქიჩი ოიქიოსო ყუჩიოსი,
⁵ ტო ჟოჯოთაჲწიქი ოქიქიოსო ყუჩითო, აყოთოთა, იხეშეთაჲ წიწ ოიქი
წიწიქოჲო აყოთოსი. ⁶ იხეშეთაჲ შიქიქი ოიქი აყოთოთა წი მწიქოთ-
თო ჟიქიქიქი წი შიქიქიქი ოქი ყაიქიქი იქიქი. ⁷ სიწიწი-იქი-თაჲ ყა-
იქიქი ოიქიქი, შიქიქიქიქი შიქი, იქიქიქიქიქი მქიქიქიქი სიქიქიქიქი მაყოქი
სიქიქიქი იქიქი ყუჩი, წი მქიქიქიქიქი შიქი მქიქიქიქიქიქიქი ყუჩიქიქი.
⁸ ოქიქიქიქიქი მქიქიქიქი სიქიქი ოიქი; აყოთოთა, ოქიქიქიქიქი ყუჩი აქიქიქი-
ქიქიქი; იქიქიქიქიქი იქიქიქიქი ყუჩიქიქიქიქიქი ოიქი აქიქიქიქიქიქი-
ოიქიქიქი.**

გამო, რადგან შენ განადიდე ყოველივეზე შენი წმიდა სახელი. ³ რომელ დღე-
საც მოვიხმობ, მსწრაფლ იხმინე ჩემი, რადგან განაძლიერებ ჩემს სულს შენი
ძალით. ⁴ გადიაროს შენ, უფალო, დედამიწის ყველა მეფემ, რადგან ესმათ
მათ სიტყვანი შენი პირისა. ⁵ გიგალობონ შენს გზებზე, უფალო, რადგან დი-
დია უფლის დიდება, ⁶ რადგან მაღალია უფალი და მდაბლებს ხედავს და
მაღალთ შორიდანვე სცნობს. ⁷ თუნდაც ჭირში ვავიარო, გამაცოცხლებ, ჩე-
მი მტრის რისხვისას გამომიწოდე ხელი და გადამარჩინა შენმა მარჯვენამ.
⁸ უფალი მიუზღავს ჩემს მაგიერ. უფალო, შენი წყალობა უკუნისამდეა, შენი
ხელით შექმნილს ნუ უგულვებელყოფ.

138. დასასრულსა, დავითის ფსალმუნი ზაქარიაჲსთვის,
განთესვასა

¹ უფალო, გამომცადე მე და მიცან მე; ² შენ სცან დაჯდომამ ჩემი და აღდგომამ ჩემი, შენ გულისკმა-ყვენ ზრახვანი ჩემნი შორით; ³ ალაგნი ჩემნი და ნაწილნი ჩემნი შენ გამოიკულიენ და ყოველნი გზანი ჩემნი წინამწარ იხილენ, ⁴ რამეთუ არა არს ზაკუვამ ენასა ჩემსა; ⁵ აჰა, უფალო, შენ სცან ყოველი უკუანამსკენელი და დასაბამისაჲ, შენ შემქმენ და დამდეგ ჩემ ზედა კელი შენი. ⁶ საკურველ იქმნა ცნობაჲ შენი ჩემგან; განძლიერდა და ვერ შეუძლო მას. ⁷ ვიდრემე ვიდე სულისა შენისაგან და პირისა შენისაგან ვიდრემე ვივლტოდი? ⁸ აღ-თუ-ვკდე ცად, შენ მუნ ხარ; შთა-თუ-ვკდე ჯოჯოხეთად, ახლოსვე ხარ;

138. ՃՆՏՆՏԻՁԻՏԸ, ԾՆԻԴԵՆ ՓՆՆԻՔԻՈՒՆ ԻՇԻՇԻՄԵՆԻՆԻՍԸ,
ԼՆԻԴԻՆԻՇՆԸ

¹ *Ձգբարաս, դբժաժըճի թի Շբ թիւբն թի;* ² *Թիւն իւբն Շբդճաժբօ իւթի Շբ ռոճդաժբօ իւթի, պիւն դապարսիւքբ-պիւրիւն 'նիւբըբիւնի իւթնի պսիւրս;* ³ *Շարբիւն իւթնի Շբ հիւրիւրսնի իւթնի պիւն դբժաիւպարսիւն Շբ պարսիւրսնի դ'նիւնի իւթնի լուհիւթիւնի ղբարսիւն,* ⁴ *Իւթիւթսպ ղնիւ ղնիս 'ն-իւպարբօ դիւնիւ իւթնիւ;* ⁵ *Շար, ապբարաս, պիւն իւբն պարսիւրս ալիւպար-հիւսնիւրս Շբ Շբնիւբըժիւնիւ, պիւն պիւթիւթիւն Շբ Շբժիւթիւ իւթ 'նիւթբ-պարս պիւն.* ⁶ *Տիւիւթիւրս ղիւթնիւ ղնսպբօ պիւն իւթիւն;* *դբնիւրսիւն-Շբ Շբ դիւնի պիւպսիւրս թիւն.* ⁷ *Իւթիւթիւ դիւթիւ սպարսիւ պիւնիւնիւն Շբ ղնիւնիւ պիւնիւնիւն դիւթիւթիւ դիւրսընաժի?* ⁸ *Շու-տսպ-դիւթիւ ղնճ, պիւն թսն ղնի; պս-տսպ-դիւթիւ դադաըլտսբ, ղբարսիւրս ղնի;*

138. დასასრულს, დავითის ფსალმუნი, ზაქარიასთვის,
გადასახლებაში

¹ უფალო, შენ გამომცადე და შემიცანი; ² შენ შემიცანი ჩემი დაჯდო-მა და აღდგომა, შენ შემიცანი ჩემი ზრახვანი შორიდან. ³ ჩემი ნაბიჯები და ჩემი წილკუთვნილი შენ გამოიკვლიე, და ყოველი ჩემი გზა წინასწარ იხილე, ⁴ რომ არ არის მზაკვრობა ჩემს ენაზე. ⁵ აჰა, უფალო, შენ შეი-ცან ყოველი დასასრული და დასაბამი, შენ შემქმენ და დამადე ხელი შე-ნი. ⁶ საკვირველია ჩემთვის შენი შეცნობა; გაძლიერდა და ვერ გავუ-ძელ მას. ⁷ სად წავუვალ შენს სულს და შენს პირს სად გავექცევი? ⁸ ცა-ში თუ ავალ – შენ იქა ხარ; ჯოჯოხეთში თუ ჩავალ – ახლოსვე ხარ;

⁹ აღ-თუ-ვიპყრნე ფრთენი ჩემნი განთიად, და დავემკვდრო მე დასასრულსა ზღუხასა, ¹⁰ და რამეთუ მუნცა კელი შენი მიძლოდის მე, და მარჯუნებთან შენმან შემიწყნაროს მე. ¹¹ და ვთქუ: ბნელმან სამე დამტრგუნოს მე, და ღამე განმანათლებელ იყოს ფუფუნებისა ჩემისა. ¹² რამეთუ ბნელი შენ მიერ არა დაბნელდეს, და ღამე, ვითარცა დღე, განათლდეს; ვითარცა ბნელი მისი, ეგრეცა ნათელი მისი. ¹³ რამეთუ შენ დაჰბადენ თირკუმელნი ჩემნი და შემიწყნარე მე დედისმუცლით ჩემითგან. ¹⁴ აღვიარო შენ, რამეთუ საშინელად საკვრველ იქმენ; საკვრველ არიან საქმენი შენნი, და სულმანცა ჩემმან უწყნის ფრიად. ¹⁵ არა დაეფარა ბუალი ჩემი შენგან, რომელი ჰქმენ დაფარულად, და სიმტკიცე ჩემი ქუეცკნელთა შინა ქუეყანისათა. ¹⁶ რომელი-იგი არ მექმნა, იხილეს თუალთა შენთა,

⁹ *Շո-տապ-ურიպսինի քսითին Լիթնի ԳրհուրեՅ, Յը ՅըրդիքիՅմա Յի Յըսրևնիպուսը Կուսրևը,* ¹⁰ *Ծը մըժիտապ Յալնը Կուրա Կրնի ՅուրուաՅը Յի, Յը Յըմիճապիդիքն Կրնիքն Կրժիրպնիմասն Յի.* ¹¹ *Ծը Կրտիպ: Կրնիքն Լըժի Յըժմուճապնասն Յի, Յը Կըժի Գրնիքնիւրու-ուրպիւրու Կսան Գապգապիւրպսը Լիթնը.* ¹² *Լիթիտապ Կրնի Կրն Յի-րի Կմը ՅըԿրնիՅի, Յը Կըժի, Կրտըմը Յուր, ԳրհըրուաՅի; Կրտըմը Կրնի Յի, Կրնիքն Կրտըմը Յի.* ¹³ *Լիթիտապ Կրն ՅըրուքըՅի Կրնիքն Լիթնի Յը Կրժիրպնիմի Յի ՅիՅիՅիՅալն-ուր Լիթնուր.* ¹⁴ *Շուրըմա Կրն, մըժիտապ ԼըԿրնիուրեՅ ԼըԿիքիուրու Կիժի; ԼըԿիքիուրու Կմըն ԼըԿիքնի Կրնն, Յը ԼըԿըժիքն Լիթնի Կրնն Կրնն.* ¹⁵ *Շուր Յըրքըմը մըԿըմ Լիթն Կրնիքն, մըժիուր Կրնիքն ՅըքըմիպուրեՅ, Յը Լըժիքը Լիթն Կրնիքն Կրն Կրն Կրն.* ¹⁶ *Լիթիուր-Կր Կի Յիքն, Կրն Կրն Կրն.*

⁹ ფრთები რომ ავზიდო განთიადზე და ზღვის დასალიერს დავემკვიდრო, ¹⁰ იქაც შენი ხელი გამიძღვება და შენი მარჯვენა შემიწყნარებს. ¹¹ და ვთქვი: „ბნელმა სადმე რომ დამტრგუნოს, – ჩემი ფუფუნება ღამეს ნათლად აქცევს!“ ¹² რადგან ბნელი შენი წყალობით არ დაბნელდება, და ღამე დღესავით განათდება; როგორც ბნელი, ისეთივეა ნათელი მისი! ¹³ რადგან შენ დაჰბადე ჩემი შიგნეული და მიძიდე დედის მუცლიდან. ¹⁴ გაღიარებ, რადგან საშინელი და საკვირველი ხარ; საკვირველია შენი საქმენი და სულმა ჩემმა უწყის ეს ფრიად. ¹⁵ არ არის შენგან დაფარული ჩემი ძვლები, რომლებიც დაფარულში შექმენი და ჩემი საფუძველი – ქვეყნის სიღრმეებში. ¹⁶ რაც კი რამ მიქმნია, იხილეს შენმა თვალებმა

და წიგნსა შენსა ყოველნივე შთაიწერენ; დღისი დაიბადენ, და არღარა იყოს ნაკლულევანებაჲ მათ შორის. ¹⁷ ხოლო ჩემდა დიდად სადიდებელ იყვნეს მეგობარნი შენნი, ღმერთო, ფრიად განძლიერდეს მთავარნი მათნი. ¹⁸ აღვრაცხნი იგინი, და უფროჲს ქვშისა განმრავლდენ; განვიღვძე, და მერმეცა მე შენ თანა ვარ. ¹⁹ უკუეთუ მოსწყუდეს ცოდვილთა, ღმერთო, კაცნი მოსისხლენი განმეშორებით ჩემგან. ²⁰ რამეთუ მკლომ ხართ გულისზრახვითა თქუენითა; დაიპყრენ ამაოებითა ქალაქნი შენნი. ²¹ ანუ არა მოძულენი შენნი, უფალო, მოვიძულენა და მტერთა შენთა ზედა განკვფდი? ²² სიძულილითა სრულითა მოვიძულენ, და იგინი მტერად შემექმნეს მე. ²³ განმცადე მე, ღმერთო, და ცან გული ჩემი; განმიკითხე მე და გულისკმა-ყვენ ალაგნი ჩემნი. ²⁴ და იხილე, არს თუ გზაჲ უმჯულოებისაჲ ჩემ თანა, და მიძლოდე მე გზასა მას საუკუნესა.

ზე რიფნსე ყოფნსე ყაფრეთინოფე ყარეფრეთინოფნი; ზორსი ზრეცეზნიფნი, ზე რეორიორსე იყასი ჩრეჩოაყოფრეჩიყვრეა პრეო ყასორსი. ¹⁷ ღაროაჲ სიქპზე ზეზეზ სეზეზეცეფოა იფინიფსი პეფეცეცეფინი ყოფნსი, იძიქითაჲ, ფორეზ ზეჩინორეთინ-ზეჲსი შარეფრეინი პრეინი. ¹⁸ ტორეფრეცეცეფი რეფინი, ზე აყფინასი ციყვისე ზეჩინ-შინორეთინზეჲსი; ზეჩინორეთინოფი, ზე პეფინიჲლე პე ყოფნი არენი რეჩი. ¹⁹ იყაყოფაჲ შასრეყოფაჲ ცეაზეფორთარე, იძიქითაჲ, ჩეცეჩნი შასრეცეფორნი ზეჩინიჲყოფაჲინორთ სიქპეფინი. ²⁰ ირეპეფოაჲ პეაჲშამ ცეჩინთა ზეყოფრისინორეცეფორთარე თეცეყოფინორე; ზე-რეაქინიფნი რეპრეყოფორე ცეფორეცეჩნი ყოფნსი. ²¹ ტეაჲ რეორე შამაყოფინი ყოფნსი, აყფრეოაჲ, შარეფრეინოფინი ზე პეფინთარე ყოფნთარე ჩეზე ზეჩინიჲცეცეფი? ²² სე-ჩინაყოფორთარე სინაყოფორთარე შარეფრეინოფინი, ზე რეფინი პეფინორეზე ყოფინიჲცეცეფინიჲსი პე. ²³ ცეჩინიჲცეცეფი პე, იძიქითაჲ, ზე ცეჩინი ზეყოფრისი სიქპე; ზეჩინიჲცეცეფი პე ზე ზეყოფრისინორე-ყოფინი რეორეფინი სიქპინი. ²⁴ ტე რეფორთე, რეჩინი თაჲ ზეჩინი აყ-ფეყოფაჲყოფისე სიქპე არენი, ზე პრეინთაჲჲ პე ზეჩინსე პრე სეაყეაყინიფსე.

და შენს წიგნში ყოველივე ჩაწერილია; დღისით შეიქმნენ და არ იქნება დანაკლისი მათში. ¹⁷ ჩემთვის კი დიდად სადიდებელი არიან შენი მეგობრები, ღმერთო, ფრიად გაძლიერდნენ მათი მთავარნი: ¹⁸ აღვრიცხავ მათ, – და ქვიშაზე უფრო გამრავლდებიან; ვიღვიძებ – და კვლავ შენთან ვარ. ¹⁹ ეგებ მოსპო ცოდვილნი, ღმერთო! – სისხლიანნო კაცნო, განმშორდით! ²⁰ რადგან მოწინააღმდეგენი ხართ თქვენი გულის ზრახვებით; ამოდ დაიპყრობენ შენს ქალაქებს. ²¹ განა შენი მოძულენი არ მოვიძულე, უფალო, და შენს მტერთაგან არ დავილიე? ²² სრული სიძულვილით მოვიძულე, და მტრად მექცნენ ისინი. ²³ გამომცადე, უფალო, და შეიცან ჩემი გული; განმიკითხე და შეიცან ჩემი ნაბიჯები. ²⁴ იხილე, ხომ არ არის უსჯულოების გზა ჩემთან, და წარმიძღე საუკუნო გზაზე.

139. დასასრულსა, ფსალმუნი დავითისი

¹ განმარინე მე, უფალო, კაცისაგან უკეთურისა და კაცისა ცრუდსაგან მიკსენ მე, ² რომელთა ზრახეს უშჯულოებად გულსა შინა მათსა, ყოველსა დღესა განაწყობენ ბრძოლათა; ³ აღიღესეს ენა მათი, ვითარცა გუელისაჲ, და გესლი ასპიტთაჲ ბაგეთა მათთა. ⁴ მიცევ მე, უფალო, კელისაგან ცოდვილისა და კაცთა უსამართლოთაგან მიკსენ მე, რომელთა ზრახეს დაბრკოლებად სლვათა ჩემთაჲ; ⁵ დამირწყეს მე ამპარტავანთა მახე და საბლითა განართხეს მახე ფერკთა ჩემთათჳს და გარემოდს ალაგთა საცთური დამიგეს მე. ⁶ ვარქუ უფალსა: ღმერთი ჩემი ხარი შენ, ისმინე, უფალო, კმაჲ ლოცვისა ჩემისაჲ. ⁷ უფალო, უფალო, ძალო ცხორებისა ჩემისაჲ,

139. ՃՆՏՆՏԻՁԻՆՏ, ՓՆԵՄՔՁԻՆ ՃՇԻՂԴՆԼ

¹ Լընժըմինի թի, ապրոս, հըլըսըհըն ախիտայմիրս Յը հըլըսը ըմպասըհըն թի, ² խաթոտար հիւըլըս ապըჯաոտայցըս զպարսը քինը թըսը, պարիոտը Յիոսը զըհըրպայցի կիմարտը; ³ Ծոտայիս զինըս թըտ, որտըմըլը զպարտըսը, Յը զիտար ըსարըտըս ցըլըտը թըտը. ⁴ Թըլըլը թի, ապրոս, Կարտըսըհըն ըաՅիտարսը Յը հըլըտը ալըսժըմիտարտըհըն թի, մաթոտար հիւըլըս Յը կիմարտայցըս ըտարտը խիթը; ⁵ Ծըժըմիտըլըն-տը թըլը Յը ըսըտարտը զըհընիտըլըս թըլը քիտիքար խիթըտայն Յը զըմիթասը ըտըլտը ըսըտայի Յը թի. ⁶ Լըմինի ապրոս: Իժիտար խիթը ըլըմը քի, ըսինի, ապրոս, Կժըս ըտըլը-սը խիթը. ⁷ Ձարոս, ապրոս, մըտը ըլըսիտըլըսը խիթը,

139. დასასრულს, დავითის ფსალმუნი

¹ გამარიდე, უფალო, უკეთური ადამიანისაგან, და მიხსენი ცრუ კაცისაგან, ² რომელთაც უსჯულოება განიზრახეს გულში, მთელი დღე ემზადებიან ბრძოლისათვის; ³ აღიღესეს ენა გველივით, ასპიტთა გესლია მათ ბაგეებზე. ⁴ დამიცავი, უფალო, ცოდვილის ხელისაგან და მიხსენ უსამართლო ადამიანთაგან, რომელთაც ჩემი ნაბიჯების დაბრკოლება განიზრახეს; ⁵ დამიგეს ამპარტავნებმა მახე, თოკებით მახე გამართეს ჩემს ფეხთათვის და გზაზე საცთური დამიგეს. ⁶ ვუთხარი უფალს: „ჩემი ღმერთი ხარ შენ, ისმინე, უფალო, ჩემი ლოცვის ხმა!“ ⁷ უფალო, უფალო, ჩემი ცხონების ძალავ,

140. დასასრულსა, ფსალმუნი დავითისი

¹ უფალო, ღალად-გყავ შენდამი; ისმინე ჩემი, მოძხედენ კმასა ლოცვისა ჩემისასა, ღალადებასა ჩემსა შენდამი. ² წარემართენ ლოცვაჲ ჩემი, ვითარცა საკუმეველი, შენ წინაშე, აღპრობაჲ კელთა ჩემთაჲ მსხურებლ სამწუხროდ. ³ დასდევ, უფალო, საცოჲ პირსა ჩემსა და კარი ძნელი – ბაგეთა ჩემთა. ⁴ ნუ მისდრეკ გულსა ჩემსა სიტყუათა მიმართ უკეთურებისათა მიზეზებად მიზეზთა ცოდვისათა კაცთა თანა, რომელნი იქმან უმჯულოებასა, და ნუძცა ზიარ ვარ მე რჩეულთა მათთა თანა. ⁵ მსწავლოს მე მართალმან წყალობითა და მამხილოს მე; ზეთი ცოდვილისაჲ ნუ განაპოხებნ თავსა ჩემსა და მერმე ნუცალა ლოცვაჲ ჩუენი ნებასა მათსა.

140. ოცნებაჲ, ფსალმუნი დავითისი

¹ *გოდოა, იერიშ-იერი ყინუნი; ისმინე ჩემი, შამქუნი კმასა ლოცვისა ჩემისასა, ღალადებასა ჩემსა შენდამი. ² წარემართენ ლოცვაჲ ჩემი, ვითარცა საკუმეველი შენ წინაშე, ჩემს ხელთა აპრობა – საღამოს მსხვერპლად. ³ დაუდე, უფალო, საცავი ჩემს პირს და გამაგრებული კარები – ჩემს ბაგეებს. ⁴ ნუ მისდრეკ ჩემს გულს უკეთური სიტყვებისაკენ ცოდვების მიზეზების მომიზეზებით უსჯულოებათა ჩამდენ კაცებთან ერთად, და ნურც მათ რჩეულთა მოზიარე ვიქნები. ⁵ დაე გამწვრთნას მართალმა მოწყალედ და მამხილოს მე; ცოდვილის ზეთი კი ნუ გააპოხიერებს ჩემს თავს, და ნურც ჩემი ლოცვა – მათ ნება-სურვილს.*

140. დასასრულს, დავითის ფსალმუნი

¹ უფალო, შენ შემოგღალადე, ისმინე ჩემი, მოხედე ჩემი ლოცვის ხმას, ჩემს ღალადისს შენდამი. ² წარემართოს ჩემი ლოცვა, ვითარცა საკუმეველი შენს წინაშე, ჩემს ხელთა აპრობა – საღამოს მსხვერპლად. ³ დაუდე, უფალო, საცავი ჩემს პირს და გამაგრებული კარები – ჩემს ბაგეებს. ⁴ ნუ მისდრეკ ჩემს გულს უკეთური სიტყვებისაკენ ცოდვების მიზეზების მომიზეზებით უსჯულოებათა ჩამდენ კაცებთან ერთად, და ნურც მათ რჩეულთა მოზიარე ვიქნები. ⁵ დაე გამწვრთნას მართალმა მოწყალედ და მამხილოს მე; ცოდვილის ზეთი კი ნუ გააპოხიერებს ჩემს თავს, და ნურც ჩემი ლოცვა – მათ ნება-სურვილს.

⁶ დაინთქენ მახლობელად კლდისა მსაჯულნი მათნი, ისმინენ სიტყუანი ჩემნი, რამეთუ ტკბილ არიან. ⁷ ვითარცა სისქე მიწისაჲ განიპო ქუეყანასა ზედა, განიბნინეს ძუალნი მათნი ჯოჯოხეთს შინა. ⁸ რამეთუ შენდამი, უფალო, უფალო, თუალნი ჩემნი; შენდამი ვესავ, ნუ მიმიღებ სულსა ჩემსა. ⁹ მიცევ მე მახისაგან, რომელ დაძირწყეს მე და საცთურისაგან, რომელნი იქმან უშჯულოებასა. ¹⁰ შეითხინენ სათხეველთა მათთა ცოდვილნი; მხოლოდ ვარი მე, ვიდრემდის თანაწარვკჳდე.

⁶ **ბრძანაძინიჲნი მრეწოაყოფიერჳ ხოზრსუ მსოჯაჲთანი მართნი, ისინიჲნი სიღყაღყინი სიღყაღყინი სიღყინი, მიღყითაჲ ძღყინო რიღინ. ⁷ ბოთრისღუ სისქიჲ მითრისო ჯღინოაჲ იღყიღყინისუ ზიღუ, ჯღინიღყინიჲნი მთაღყინი მართნი ჯაღყაღყინი ყინი. ⁸ ბიღყითაჲ ყინიღუღყინი, აღყინოა, აღყინოა, მთაღყინი სიღყინი; ყინიღუღყინი ჯიღყინი, ნაჲ მითრისიღუ სიღყინი სიღყინი. ⁹ მითრისიღუ მითრისიღყინი, მითრისი ჯღყინიღყინი სიღყინი, მითრისიღყინი მითრისიღყინი, მითრისიღყინი სიღყინი. ¹⁰ მითრისიღყინი სიღყინიღყინიღყინი მითრისიღყინიღყინიღყინი; მითრისიღყინიღყინიღყინი, ჯიღყინიღყინი სიღყინი, ჯიღყინიღყინიღყინიღყინიღყინიღყინიღყინი.**

⁶ კლდესთან დაინთქებიან მათი მსაჯულნი; მოისმენენ ჩემს სიტყვებს, რამეთუ ტკბილია. ⁷ როგორც მიწის სისქის გასკდომისას დედამიწაზე, ასე განიბნევა მათი ძვლები ჯოჯოხეთში. ⁸ რადგან შენსკენაა, უფალო, ჩემი თვალები; შენ გესავ, ნუ წამართმევ სულს. ⁹ დამიცავი მე მახისაგან, რომელიც დამიგეს და უსჯულოებათა წარმოქმნელ ცთუნებათაგან, ¹⁰ გაეხვიონ მის ბადეებში ცოდვილნი; მარტო ვარ, სანამ გავივლიდე.

141. სიბრძნით დავითის ლოცვაჲ, ოდეს იყო ქუაბსა შინა

¹ კმითა ჩემითა უფლისა მიმართ ღაღად-ვყავ, კმითა ჩემითა უფლისა მიმართ ვილოცე. ² განვჰფინო მის წინაშე ვედრებაჲ ჩემი და ჭირი ჩემი წინაშე მისსა მიუთხრა. ³ მო-რაჲ-აკლდებოდა ჩემგან სული ჩემი, და შენ უწყნი აღაგნი ჩემნი; გზასა ამას, რომელსაცა ვილოდე, დამირწყეს მე მახე. ⁴ ვხედევდ მარჯულ ჩემსა, განვიცდიდ და არავინ იყო მცნობელ ჩემდა; წარწყმდა სივლტოლაჲ ჩემგან, და არავინ არს გამომეძიებელ სულისა ჩემისა. ⁵ ღაღად-ვყავ შენდამი, უფალო, და ვთქუ: შენ ხარ სასოჲ ჩემი, ნაწილი ჩემი ქუეყანასა მას ცხოველთასა. ⁶ მოხედენ ვედრებასა ჩემსა, რამეთუ დავმდაბლდი ფრიად: მიჰსენ მე მღევართა ჩემთაგან, რამეთუ განძლიერდეს

141. სַלְמִית־בְּדָוִד בְּעֵת־הַצָּרָה, אֲשֶׁר־הָיָה לְדָוִד בְּבֵית־אֱלֹהִים

¹ *Կժարս լիժարս սպարսւր թաթւիտ ուրու՜ճ-դպարս, Կժարս լիժարս սպարսւր թաթւիտ արուսալդ. 2 Լռնիրուարինս թիս լոհուցդ որո՜ճնիդցւօ լիժի Յօ ցոհի լիժի լոհուցդ թիսնս թապուլնիս. 3 Թա-միւօ-րհոմՅոյցաՅօ լիժիդնի սպարս լիժի, Յօ ցոհն սպարսն ռուրիդն լիժին; Կհսւրս ռթն, միսթիւսնսլսր որ՛ճաՅո, Յօթիսիլոպոլս թի թսլդ. 4 Իլիժիդո՜ճ թիսիժսպարս լիժիս, ԿհնիրուլճիՅ Յօ ռիսիրսն դպա թլնսցդս լիժիՅ; լոսիլոպսժիՅ սոլոսլսաւօ լիժիդնի, Յօ ռիսիրսն ռիս Կհթիսթիսիլոպոլս սպարսւր լիժիս. 5 Ուրու՜ճ-դպարս ցոհնՅօթի, սպարս, Յօ արսլսպ: ցոհն լսլի սրսսօ լիժի, հնրոսի լիժի լսպարհնսւր թիս լլսարիլոսուրսւր. 6 Թալիժիդն որո՜ճնիդցւս լիժիս, միսթիսպ ՅօթիժիցսՅօ արիւրճ: թիսլսդն թի թՅիդրիսուր լիժիսլսդն, միսթիսպ Կհնիսուրիսթիս*

141. სიბრძნით. დავითის ლოცვა, როდესაც იყო გამოქვაბულში

¹ უფალს შევღაღადე ჩემი ხმით, უფლის მიმართ ჩემი ხმით ვილოცე. ² განვფინ მის წინაშე ჩემს ვედრებას და ჩემს გასაჭირს მის წინაშე ვაუწყებ. ³ როდესაც უძღურდებოდა სული ჩემში, მაშინაც იცოდი შენ ჩემი ნაბიჯები. იმ გზაზე, რომელზედაც დავდიოდი, დამიგეს მახე. ⁴ ვიხედებოდი მარჯვნივ და ვუკვირდებოდი და არავინ იყო ჩემი მცნობი. გასაქცევი დამეკარგა და არავინ იყო ჩემი სულის მომკითხავი. ⁵ შემოვღაღადე შენ, უფალო, და ვთქვი: „შენ ხარ ჩემი იმედი, ჩემი წილხვედრი ცოცხალთა ქვეყანაში“. ⁶ მოხედე ჩემს ვედრებას, რადგან ფრიად დავმდაბლდი; მიხსენ ჩემს მღევართაგან, რადგან გაძლიერდენ

ჩემსა უფროდს. ⁷ გამოიყვანე საპყრობილით სული ჩემი, რათა აუვარო სახელსა შენსა. მე მელიან მართალნი, ვიდრემდის მომაგო მე.

142. ფსალმუნი ღავითისი, რაჟამს სდევნიდა აბესალომ, ძე თვისი

¹ უფალო, შეისმინე ლოცვისა ჩემისაჲ, ყურად-იღე ვედრებაჲ ჩემი ჭემ-მარიტებითა შენითა, შეისმინე ჩემი სიმართლითა შენითა; ² და ნუ შეხუალ საშველსა მონისა შენისა თანა, რამეთუ არა განმართლდეს შენ წინაშე ყოველი ცხოველი. ³ რამეთუ დევნა მტერმან სული ჩემი და დაამდაბლა ქუეყანად ცხოვრებაჲ ჩემი, დამსუა მე ბნელსა შინა, ვითარცა მკუდარი საუკუნოდ. ⁴ და მოეწყინა ჩემ თანა სულსა ჩემსა, და ჩემ შორის შემიძრწუნდა

სქესრე აყფიასი. ⁷ღეშაყოფილი სრეყიასყოთო საყოი სქესი, მიღთო რეყოფიას სრეყოფოსრე ყფიოსრე. ში შიყოფი შიმიორონი, ყოწმოქშრს შამრეყა ში.

142. ფსალმუნი ღავითისი, რაჟამს სდევნიდა აბესალომი, მისი ძე

¹ ღაფოთა, ყოფიშინი თაღყოფოსრე სქესოსრე, ყაყოფ-იოი ყოწმოყოფოსრე სქესი ყოფიშინიყოფოთო ყფიოთო, ყოფიშინი სქესი სიშინითოთო ყფიოთო; ² ღე ნა ყოღყოფოსრე სრეყოფოსრე შამოსრე ყფიოსრე თრნი, მიღყოფა რიო თრნიშინითოთოთო ყფიო თრნიყოფო ყაყოფოთო ღყოფოთო. ³ ღეშყოფა შიყოფი შიყოფიშინი საყოი სქესი ღე ღეშეშეყოფოთო ყაყოფიშინი ღყოფიშინი სქესი, ღეშინი ში ყფიოსრე ყფიო, ყოთრნიღე შიყოფიშინი სრეყოფიშინი. ⁴ ღე შიყოფიშინი სქესი თრნი საყოფოსრე სქესი, ღე სქესი ყამოსრე ყოწმოყოფიშინი

ჩემზე მეტად. ⁷ გამოიყვანე საპყრობილიდან ჩემი სული, რათა ვაღიარო სახელი შენი. დამიცდიან მართალნი, ვიდრე არ მომაგებ მე.

142. ღავითის ფსალმუნი, როდესაც სდევნიდა მას აბესალომი, მისი ძე

¹ უფალო, ისმინე ჩემი ლოცვა, ყურად იღე ჩემი ვედრება შენი ჭემმარიტებით, მისმინე შენი სიმართლით. ² ნუ გაასამართლებ შენს მონას, რადგან ვერ გამართლდება შენს წინაშე ვერავინ ცოცხალთაგან. ³ რადგან დევნა მტერმა ჩემი სული და დაამდაბლა ჩემი ცხოვრება ამქვეყნად. დამსვა მე ბნელში, ვითარცა საუკუნო მკვდარი. ⁴ მოიწყინა ჩემში ჩემმა სულმა და შეძრწუნდა

უფალო, მაცხოვრო მე და სიმაღლითა შენითა გამოიყვანო ჭირისაგან სული ჩემი. ¹² და წყალობითა შენითა მოსრნე მტერნი ჩემნი და წარსწყმდიდნე ყოველნი მაჭირვებელნი სულისა ჩემისანი, რამეთუ მე მონაჲ შენი ვარ.

დიდებაჲ

საყდროსა, შეუცხაოჲნაჲ შეუ ჴე სიძლიერითაჲ ყოინათა ჴუბაყოყინაჲ ცუხისრეჴუნ საყო სიქჲ. ¹² ოჲ რადროსაყოჲ ყოინათაჲ შასინიჲ მღჴინი სიქჲნი ჴე რდისრეჴშეჴი ყაყოჲნი შეცუხიყოყოჲნი საყოსრე სიქჲ-სინი, მიღჴოთაჲ შეუ შანოჲ ყოინი რდის.

ჴეჴეჴე

უფალო, გამაცოცხლებ და შენი სიმაღლით გამოიყვან გასაჭირიდან ჩემს სულს. ¹² და შენი წყალობით მოსპე ჩემი მტრები და წარწყმდიდე ჩემი სულის ყოველი მაჭირვებელი, რადგან მე შენი მონა ვარ.

დიდება